

Վահան Տերյան

Դառն օրերի տառապանքում սրտմաշուկ

Դառն օրերի տառապանքում սրտմաշուկ,
Խավար կյանքի ուղիներում չարական,
Հոգիս լսեց սիրակարոտ մի շշուկ,
Մեկը սրտիս թաքուն ժպտաց. «Ես կգա՛մ»:

Տրտունջների խավար ու չար վիհերում,
Ուր հոգնատանջ հոգիս թույլ էր ու վհատ,
Մի անկարծ լույս արշալուսեց մութ հեռում,
Եվ իմ կյանքը դարձավ անուշ մի հեքիաթ . . .